

WNIEBOWZIĘTA

Tygodnik Parafii pw. Wniebowzięcia NMP
w Polanicy – Zdroju

nr 04 (523) 28.01.2024 r.

IV NIEDZIELA ZWYKŁA

W numerze:

Kącik biblijny

List na Dzień Życia Konsekrowanego

Zaproszenie Biskupa Świdnickiego

Relacja z Bogiem

Ogłoszenia duszpasterskie

Intencje mszalne

Słuchajmy dziś uszami i sercem słowa Bożego. Wtedy wiara ożyje. Bez słuchania Boga nasze życie religijne ginie.

Redakcja

Pwt 18, 15-20

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa

Mojżesz tak przemówił do ludu: „Pan Bóg twój wzbudzi ci proroka spośród braci twoich, podobnego do mnie. Jego będziesz słuchał. Właśnie o to prosisz Pana Boga swego na Horebie, w dniu zgromadzenia: «Niech więcej nie słucham głosu Pana Boga mojego i niech już nie widzę tego wielkiego ognia, abym nie umarł»”. I odrzekł mi Pan: „Dobrze powiedzieli. Wzbudzę im proroka spośród ich braci, takiego jak ty, i włożę w jego usta moje słowa, będzie im mówił wszystko, co rozkażę. Jeśli ktoś nie będzie chciał słuchać moich słów wypowiedzianych w moim imieniu, Ja od niego zażądam zdania sprawy. Lecz jeśli który prorok odważy się mówić w moim imieniu to, czego mu nie rozkazałem, albo wystąpi w imieniu bogów obcych, taki prorok musi ponieść śmierć”.

Słyszac głos Pana, serc nie ztwardzajcie

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *
wznośmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *
z weselem śpiewajmy Mu pieśni.

Przyjdźcie, uwielbiajmy Go, padając na twarze, *
klękniemy przed Panem, który nas stworzył.
Albowiem On jest naszym Bo-

giem, *
a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego ręku.

Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †
«Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, *
jak na pustyni w dniu Massa, gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła».

1 Kor 7, 32-35

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia: Chciałbym, żebyście byli wolni od utrapień. Człowiek bezżenny troszczy się o sprawy Pana, o to, jak by się przypodobać Panu. Ten zaś, kto wstąpił w związek małżeński, zabiega o sprawy świata, o to, jak by się przypodobać żonie. I doznaje rozterki. Podobnie i kobieta: niezamężna i dziewica troszczy się o sprawy Pana, o to, by była święta i ciałem, i duchem. Ta zaś, która wyszła za mąż, zabiega o sprawy świata, o to, jak by się przypodobać mężowi. Mówię to dla waszego pożytku, nie zaś, by zastawiać na was pułapkę; ale po to, byście godnie i z upodobaniem trwali przy Panu.

Alleluja, alleluja, alleluja

Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienistej krainy

śmierci weszło światło.

Mk 1, 21-28

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

W Kafarnaum Jezus w szabat wszedł do synagogi i nauczał. Zdumiewali się Jego nauką: uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie. Był właśnie w ich synagodze człowiek opętany przez ducha nieczystego. Zaczął on wołać: «Czego chcesz od nas, Jezusie Nazarejczyku? Przyszedłeś nas zgubić. Wiem, kto jesteś: Święty Boga». Lecz Jezus rozkazał mu surowo: «Milcz i wyjdź z niego!» Wtedy duch nieczysty zaczął nim miotać i z głośnym krzykiem wyszedł z niego.

A wszyscy się zdumiewali, tak że jeden drugiego pytał: «Co to jest? Nowa jakaś nauka z mocą. Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są Mu posłuszne». I wnet rozeszła się wieść o Nim wszędzie po całej okolicznej krainie galilejskiej.

Drodzy bracia i siostry!

„Obcujemy tutaj z osobą samego Jezusa. Jego jedyna i szczególna historia jest ostatecznym słowem, jakie Bóg kieruje do ludzkości. (...) spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie” - napisał

w swojej adhortacji papież Benedykt XVI. Przyjrzyjmy się zatem dzisiejszym słowom jakie Bóg kieruje do nas w Ewangelii wg św. Marka.

DIDASKŌ gr nauczać, wygłaszać dyskursy, zachowywać się jak nauczyciel, wypełnić urząd nauczycielski poprzez głoszenie nauki z mocą; wypowiadać to, co słuchacze mają usłyszeć i zapamiętać; wyjaśniać, objaśniać. I mamy też wyraz DIDACHĒ, który również jest w tłumaczeniu greckim. Co on z kolei oznacza? Doktryna, pouczać w zgromadzeniach, autorem nauki jest Bóg - jest podporą tego co jest nauczane; wiernie oddane słowo. Czyli Chrystus nie przemawiał tylko o tym co Mu się wydawało słuszne, ale mówił dokładnie to co zostało Mu przekazane przez Ojca. Stąd MOC z jaką nauczał - nie mówił od siebie, ale przekazywał dokładne INSTRUKCJE na życie dla ludzi usłyszane od Ojca. Stąd tak silna reakcja złego ducha: rozpoznaje w Nauczycielu kogoś tak wielkiego, że nie może być ukryty w ludzkim ciele; ta moc wypływająca z Jezusa wręcz go wyrzuca. Co takiego jest w naturze demona, że w ten sposób reaguje na obecność Jezusa? Zwrot DUCH NIECZYSTY, czyli z gr. PNEUMA AKATHARTOS - oznacza nieczysty w myślach i w życiu, moralnie zepsuty, demoniczny, plugawy, winny. Duch krzyczy do Jezusa słowo: apóllymi. Wie dokładnie co się z nim za chwilę stanie: przyszedłeś nas zgubić, całkowicie usunąć, uczynić bezużytecznym, skazujesz nas na śmierć, chcesz nas odesłać do piekła, zniszczyć, zatracić. Demon czuje i rozumie swoją przyszłość związaną z pojawieniem się Jezusa.

W pewien sposób wiem że ona jest już przesądzona. Zauważmy, iż Jezus, w przeciwieństwie do wielu z nas, nie wchodzi ze złym duchem w dialog! W ogóle. Wypowiada tylko takie oto słowa, które w oryginalnie brzmią: „Włóż sobie kaganiec i wyjdź z niego.” Jezus jest absolutnie wierny swojej misji, z którą przyszedł. Jest Posłańcem, który właśnie zasądził wyrok i kara wymierzona przez Niego jest słuszną. On właśnie powstrzymuje zło przed wyrządzeniem dalszej krzywdy. On sam ustala wartość danego działania i jest przeciwny złu całym sobą. W polskim tłumaczeniu ten wyraz - phimóō, brzmi jak całe zdanie. Jak należy je zatem rozumieć? Być trzymanym w ryzach, zanie mówić, zamknąć usta. Jezus zakładając „kaganiec” szatanowi rozkazuje mu: exérchomai czyli być wypędzonym, nagle niczym błyskawica zostać usuniętym z miejsca; ten wyraz stosowany jest właśnie na opisanie wypędzenia demona z człowieka. Dlaczego

reakcja Jezusa jest tak stanowcza? Mówi nam o tym jeszcze jedno znaczenie tego słowa: Jezus wiedział, że ten demon dawał ludziom nadzieję co jest absolutnie zakazaną i karygodną rzeczą. Demon może w taki sposób omamić człowieka, iż zaczyna on w zło postzierać swoją nadzieję! Jezus przychodzi z mocą i pokazuje właściwy kierunek: *niemoralność nie może ci przynosić nadziei! Odstąp od tego!*

Jezus po raz kolejny oświeca nam drogę swoim Słowem. A dzisiejsza nauka jest klarowna: zło nazywaj złem; nie tłumacz go; nie zatracaj się w nim bo inni tak robią; nie dopuszczaj zła do swego serca. Ono niczym trucizna powolną strużką będzie się wsączać i zanim się spostrzeżesz twój wzrok będzie nakierowany na ojca kłamstwa i co najgorsze, w jego kłamstwie będziesz pokładać nadzieję.

**Patrycja Partyka
wraz z Grupą Biblijną**

List na Dzień Życia Konsekwowanego

Obecni w Kościele – konsekrowani są pośród nas

W Święto Ofiarowania Pańskiego jesteśmy zaproszeni przez Świętą Rodzinę, by wejść do wnętrza Świątyni i ponownie zawieńczyć swoje życie Panu Bogu. Józef i Maryja przychodzą do Świątyni, by wypełnić Prawo Starego Testamentu. Wszystko, co czynią, jest nie tylko wypełnieniem obowiązku, ale i wyrazem głębokiego zaufania wobec Boga. Dzięki Ich wierności to, co stare jest zapo-

wiedzą NOWEGO i staje się darem dla Kościoła. Oto według pro-roctwa Symeona, TEN, którego przyniesiono do Świątyni jest *SWIATŁEM na oświecenie dla pogan i chwałą Ludu Bożego* (por. Łk 2,32).

Jezus, Słowo Wcielone, Świątłość Świata przyszedł do swoich, *lecz swoi Go nie przyjęli. Tym jednak, którzy Go przyjęli dał moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego – którzy ani z krwi, ani z żądzy ciała, ani*

z woli męża, ale z Boga się narodził (por. J 1,9-12). Te słowa w naturalny sposób kierują naszą uwagę ku sakramentowi chrztu świętego, podczas którego staliśmy się dziećmi Boga i zostaliśmy włączeni we wspólnotę Ludu Bożego. I tu rodzi się pytanie: czy zdajemy sobie sprawę z tego, jak wielkim darem jest ten sakrament? *Chrzest – to Bóg, który do nas przychodzi, oczyszcza, leczy nasze serca, czyni nas swoimi dziećmi na zawsze, swoim ludem, swoją rodziną, dziedzicami raj* (Franciszek, *Aniół Pański*, 7.01.2024). Dzisiejsza uroczystość zaprasza nas byśmy z nową gorliwością odkryli znaczenie przyrzeczeń chrzcielnych i wiernie je wypełniali w naszej codzienności.

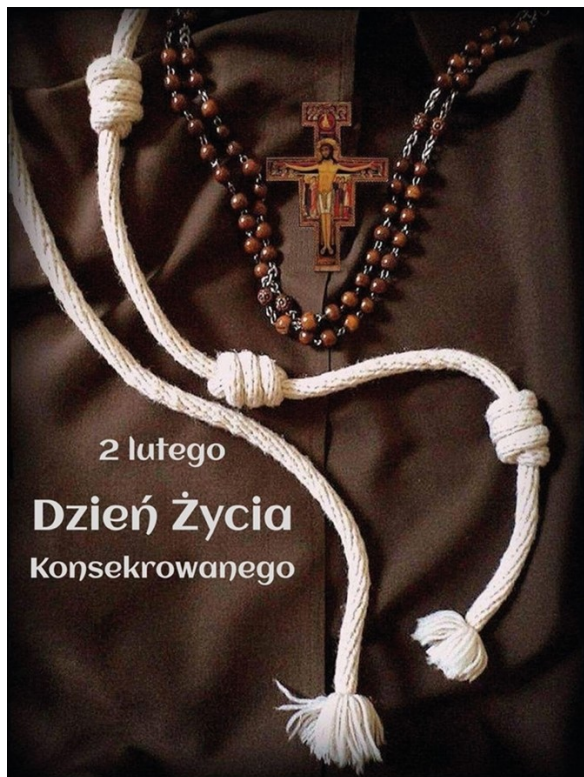
Święto Ofiarowania Pańskiego,

to dzień, w którym razem dziękujemy Bogu za *instytuty zakonne, kontemplacyjne, prowadzące dzieła apostołskie, oraz za stowarzyszenia życia apostołskiego, za instytuty świeckie i za indywidualne formy życia konsekrowanego (Vita Consecrata 2)*. Ich członkowie składają Bogu swoje życie w ofierze, aby oddać się Jemu *niepodzielnym sercem*, dzięki czemu stają się całkowitym darem dla każdego człowieka, dla Kościoła i dla świata. Osoby konsekrowane, naśladowując Jezusa czystego, ubogiego i posłusznego, są świadkami Jego obecności pośród nas. Realizując wiernie swoje powołanie, czynią wszystko, by Bóg był bardziej znany i kochany – uczestniczą w ten sposób w powszechnej misji Kościoła.

Święty Jan Paweł II przypomina nam, że *w ukazywaniu świętości Kościoła obiektywne pierwszeństwo należy przyznać życiu konsekrowanemu, jako że odzwierciedla ono sposób życia samego Chrystusa czystego, ubogiego i postusznego. Życie konsekrowane zapowiada i w pewien sposób uprzedza nadejście przyszłej epoki, kiedy to nastąpi pełnia Królestwa niebieskiego, które już teraz jest obecne w załączku i w tajemnicy, i kiedy po zmartwychwstaniu ludzie nie będą się już żenić ani wychodzić za mąż, lecz będą niczym aniołowie Boży* (por. VC 32).

Kościół naszym domem

W akcję ofiarowania Jezusa w Świątyni Maryja

2 lutego

Dzień Życia
Konsekrowanego

z Józefem wypełniają to, co zostało zawarte w Starym Przymierzu. To Przymierze nie jest jednak dla nich tylko martwą literą. Oni patrzą głębiej i dalej. W każdym przepisie Prawa odkrywają sens Bożej miłości do człowieka. I choć może nie od razu rozumieją – to zachowują i rozważają w sercu, ufając, że Bóg wyjaśni wszystko w swoim czasie.

Osoby Konsekrowane – siostry, bracia i ojcowie wskazują na pierwszeństwo Boga w życiu do-czesnym. Wypełniając swoje zobowiązania płynące z pójścia za Chrystusem, prowadzą nas do Świątyni na spotkanie z Jezusem Eucharystycznym – przypominając w ten sposób, że tylko ON nadaje prawdziwy sens naszemu życiu.

Dzisiejszy świat biegnie tak szybko, że brakuje nam coraz częściej czasu dla siebie nawzajem. Konsekrowani uczą nas, jak ważne jest to, by zatrzymać się przy Bogu i drugim człowieku. Gdy wciąż się biegnie, trudno dostrzec szczegóły. Gdy się zatrzymujemy i poświęcamy swój czas innym, wówczas rozumiemy coraz bardziej ich życie i zaczynamy dostrzegać prawdziwe oblicze konkretnego człowieka. Papież Franciszek nazywa taką postawę duszpasterstwem obecności i przypomina, że jest ono podstawowym lekarstwem na chorobę aktywności dzisiejszego świata.

Obecność to cecha charakterystyczna osób konsekrowanych. Oni są obecni, obecni przy tych, dla których my nie potrafimy, a może niekiedy nie chcemy znaleźć czasu. Są przy chorych, od-rzuconych, samotnych, cierpiących, umierających zarówno duchowo, jak i fizycznie. Ich siłą jest

miłość Chrystusa. Jego oblicze rozpoznają w obliczu każdego człowieka, któremu oddają swój czas. W ten sposób przypominają nam, że wszyscy jesteśmy dziećmi jednego Boga, że Kościół jest naszym Domem i w nim jest prawdziwe Źródło Życia. W tym Domu każdy ma swoje miejsce, każdy jest potrzebny, jest kimś jedynym i niepowtarzalnym.

W czasach współczesnych coraz więcej osób świeckich współdzieli z konsekrowanymi misję głoszenia Dobrej Nowiny. Są zaproszeni do uczestnictwa w różnego rodzaju świeckich stowarzyszeniach poszczególnych rodzin zakonnych. Dzięki temu możemy korzystać z bogactwa charyzmatów, jakimi Duch Święty obdarza Kościół. Jako wspólnota wiary jesteśmy związani z konsekrowanymi w wielu przestrzeniach życia religijnego i społecznego nie tylko przez modlitwę, ale także poprzez czynne zaangażowanie.

Oczekiwanie – czynnym zaangażowaniem

Gdy Święta Rodzina przybyła do Świątyni, by ofiarować Jezusa, była tam już prorokini Anna i starzec Symeon. Ich obecność nie była przypadkowa. Oni wiernie przez wiele lat oczekiwali wypełnienia się Bożej obietnicy. Z pewnością doświadczali w tym czasie pokusy zniechęcenia i zastanawiali się, czy to, jak żyją ma sens. Na pierwszy plan wysuwa się jednak ich WIERNOŚĆ, nagrodzona spełnieniem obietnicy. Na zewnątrz mogłoby się wydawać, że nic wielkiego nie czynili. Potrzeba było jednak Ich wiernego trwania przy Bogu w szarej codzienności życia, byśmy i my mogli stać się uczestnikami Bożych

obietnic.

Także i osoby konsekrowane uczą nas czynnego oczekiwania na powtórne przyjście Chrystusa. Z jednej strony trwają na modlitwie w zaciszu swego serca, a z drugiej angażują się w różny sposób, by przygotować dla Pana drogi ludzkich serc. Modlitwa i czynna służba osób konsekrowanych pokazują nam, że jest ktoś, kto się za nas i z nami modli, kto poświęca swoje życie, byśmy nie doświadczali głodu samotności.

Wszystkie posługi, które osoby konsekrowane podejmują w Kościele i w świecie nie zawsze są widoczne i eksponowane. Pośród konsekrowanych są ci, którzy oddają się całkowicie sprawom Pana w zakonach kontemplacyjnych; inni znowu podejmują dzieła misyjne; jest wiele osób zaangażowanych w edukację; nie brak sióstr, braci i ojców zaangażowanych w posługę ubogim i potrzebującym tak na duszy, jak i na ciele. Wiele osób zakonnych możemy spotkać w domach opieki, przedszkolach, domach dziecka czy szpitalach. Osoby konsekrowane towarzyszą nam na co dzień także poprzez zaangażowanie w różne grupy formacyjne czy duszpasterstwa. Bogactwo różnorodności ich charyzmatów jest wielkim darem nie tylko dla wspólnoty Kościoła, ale dla całego świata. Wiele z nich podejmuje trudne zadanie obecności pośród tych, którzy doświadczają głodu, wojny i innych dramatycznych wydarzeń. Ich obecność stanowi niekiedy jedyne światło nadziei tam, gdzie po ludzku już jej nie ma. W świecie, tak bardzo podzielonym i naznaczonym cierpieniem, w świecie skłóconym, w którym brat nienawidzi brata,

osoby konsekrowane stają się zwiastunami pokoju, przypominając, że prawdziwe pojednanie rodzi się w sercu, a przebaczenie jest wyrazem Bożego miłosierdzia. Jak wielu z nich stało się męczennikami, oddając swe życie w obronie tych, którym służyli.

Wdzięczność

Obchodząc dziś kolejny Świątówy Dzień Życia Konsekrowanego dziękujemy wraz z całym Kościołem za osoby, które ślubując rady ewangeliczne: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa, przypominają nam, że **BÓG JEST MIŁOŚCIĄ**. Święty Jan Apostoł w jednym ze swoich listów woła: *Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga (...). W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat abyśmy życie mieli dzięki Niemu (...). Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować. Kto trwa w miłości trwa w Bogu a Bóg trwa w nim (1J 4,7-16).*

Jeśli pozwolimy, by Duch Święty nas prowadził, to możemy Jego mocą dokonywać pięknych dzieł Bożej miłości. Niech dobry Bóg błogosławi wszystkim konsekrowanym. Niech nigdy nie zabraknie braci i sióstr – pełnych entuzjazmu i pasji, którzy całym swoim życiem będą głosić światu Dobrą Nowinę.

+ Jacek Kiciński CMF
Przewodniczący Komisji
ds. Instytutów
Życia Konsekrowanego
i Stowarzyszeń
Życia Apostolskiego KEP

DIECEZJA ŚWIDNICKA

58-100 Świdnica, pl. św. Jana Pawła II 1
tel. 74 856 44 00, fax. 74 856 44 14
e-mail: kuria@diecezja.swidnica.pl

Świdnica, dnia 8 stycznia 2024 r.
L. dz. 20/2024

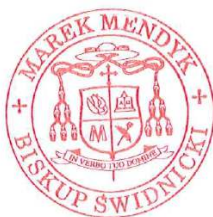
Zaproszenie Biskupa Świdnickiego na XXVIII Światowy Dzień Życia Konsekwowanego 2 lutego 2024 roku

Istotnym zadaniem każdego ochrzczonego jest zaangażowanie się i uczestnictwo w życiu i misji Kościoła. Wpisuje się ono w hasło obecnego roku kościelnego, które brzmi: „Uczestniczę w życiu Kościoła”. Zadanie to realizują na całym świecie osoby konsekrowane, które Pan Bóg powołuje, aby włączały się aktywnie w zapoczątkowaną przez Chrystusa zbawczą misję Kościoła. Bogactwo instytucji i indywidualnych form życia konsekrowanego sprawia, że to dzieło jest owocnie realizowane na różnych odcinkach i w różnorodny sposób: kontemplacyjno-modlitewny, apostołski, ewangelizacyjny czy charytatywny. Dzieje się tak za natchnieniem Ducha Świętego. Przypadający na 2 lutego Światowy Dzień Życia konsekrowanego jest okazją do wyrażenia wdzięczności wobec tak wielu zgromadzeń zakonnych pełniących swoją posługę na świecie i w naszej diecezji.

Serdecznie zapraszam wszystkie osoby życia konsekrowanego: członków instytucji życia konsekrowanego, stowarzyszeń życia apostołskiego, a także osoby żyjące w indywidualnych formach życia konsekrowanego w Święto Ofiarowania Pańskiego na wspólne obchody 28. Światowego Dnia Życia Konsekwowanego. Nasze wspólne świętowanie rozpoczniemy Eucharystią w katedrze świdnickiej Eucharystią o godz. 12.00. Oprócz podziękowania za pełnioną służbę będziemy prosić Boga o nowe powołania.

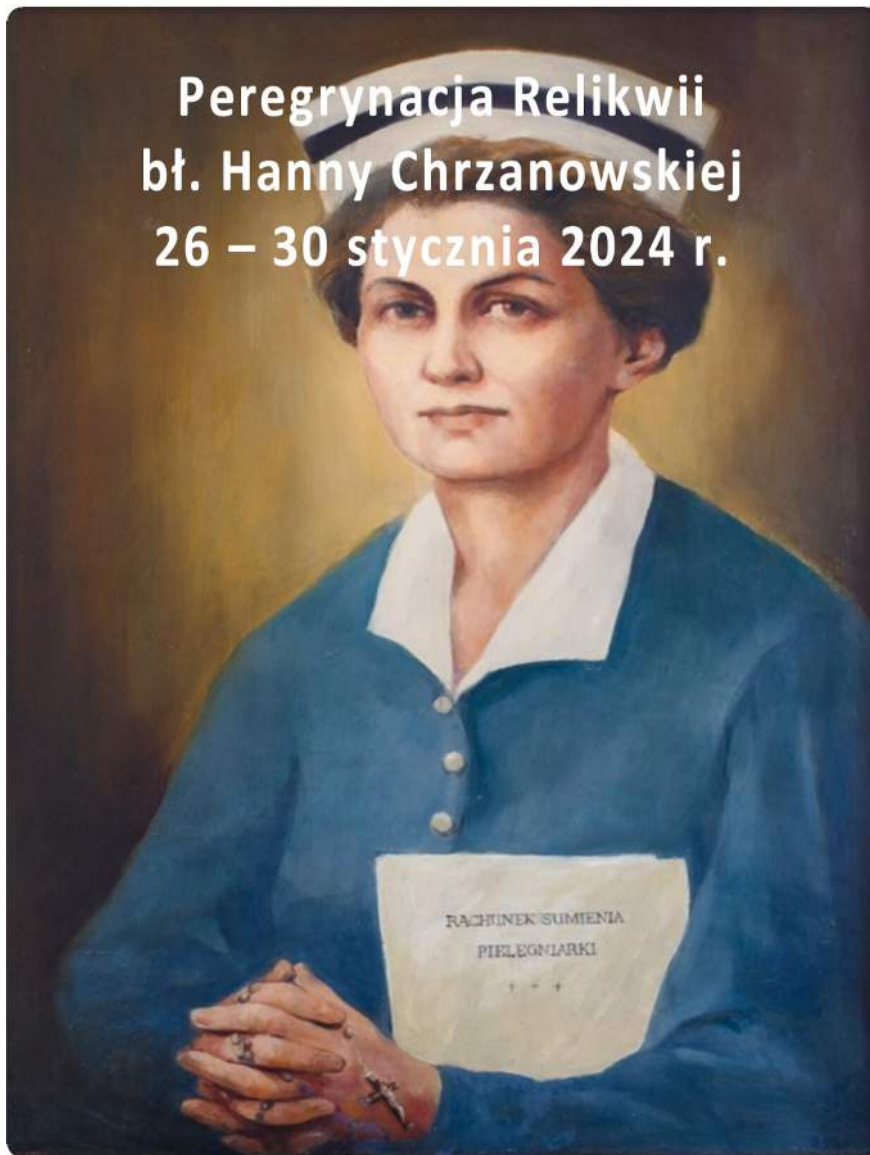
Do katedry świdnickiej zapraszam wszystkich, którzy mają taką możliwość. Bardzo proszę o modlitwę, szczególnie tego dnia, w intencji osób konsekrowanych pełniących posługę w diecezji świdnickiej. Przypominam, że w tym dniu tradycyjnie wspieramy zakony kontemplacyjne, do czego z całego serca zachęcam i już teraz bardzo dziękuję za ofiary, jakie złożycie na tacę.

Wszystkie osoby życia konsekrowanego polecam opiece Matki Bożej Świdnickiej i z serca udzielam pasterskiego błogosławieństwa.

Marek Mendyk
† Marek MENDYK
BISKUP ŚWIDNICKI

**Peregrynacja Relikwii
bł. Hanny Chrzanowskiej
26 – 30 stycznia 2024 r.**

26 stycznia 2024 r. (piątek)
g. 11⁰⁰ – Intronizacja Relikwii w kaplicy
szpitalnej i nabożeństwo ku czci
Błogosławionej

W poprzednich tygodniach przyglądaliśmy się modlitwie, poszukiwaliśmy jej istoty oraz badaliśmy główne przeszkody, które spotykamy na swojej drodze kiedy chcemy się modlić.

Dziś zastanówmy się co możemy zrobić aby poprawić modlitwę, by nie być w życiu marionetką dla diabła i naszych słabości? Ewagriusz podaje nam kilka podpowiedzi:

Zaangażowanie w relację z Bogiem - tym starajmy się wypierać gniew. Problem gniewu jest w nas. To my musimy się z tym uporać. Inni tylko nam o nim PRZYPOMINAJĄ.

Dajesz się wciągnąć przez gniew do gry? Wpadasz we frustrację. Nikt nie będzie robił tego co chcesz. Na nic Twój gniew. Szatan go jedynie wykorzysta przeciwko Tobie. I zaczniesz się młyn w twojej głowie.

Bojaźń Boża – drugą podpowiedzią Ewagriusza jest lektura Pisma Świętego, a szczególnie ksiąg mądrościach. Biblia to słowo które jest ŻYWE i zawsze skuteczne!

Korzystaj z pomocy - asystują nam aniołowie, pamiętajmy o tym; nie zajmujemy się nimi a szkoda. Wsparcie od aniołów jest nam niezbędne. Bronią nas, gromią złe duchy i czuwają razem z nami na modlitwie. Poznajmy ich działanie w swoim życiu. Oddajmy się pod ich opiekę i pomoc. Oni są dla nas jak tarcza. Stajesz na modlitwie i walczysz razem z nimi. Podejmujesz decyzje, że wybierasz Boga DZIŚ ponownie.

Czujność - kolejna cnota mo-

nastyczna czyli świadome przeżywanie życia. Ta świadomość jest dla Ewagriusza brakiem życia pod presją. Świadomość skąd się biorą pewne pokusy, właściwe rozpoznanie ich daje nam potężny oręż do walki z szatanem i umacnia nas w cnotach. To ważne! Pokusa nie opuści nas do ostatniego tchnienia. Ale pokładając ufność w Bogu i na modlitwie wylewając swe serce przed Nim - zawsze zwyciężymy szatana. Nigdy człowiek nie powinien zostawać sam ze swoimi pragnieniami. Gdy przedstawiś je Bogu to masz pewność, że zostaną one oczyszczone przez Niego i będziesz mógł ze spokojnym sercem zacząć je re-

alizować lub zupełnie zaprzestać dążyć do ich realizacji.

Niezmordowanie - nigdy nie ustawaj na modlitwie, nigdy się nie poddawaj, zawsze wierz w miłosierdzie Boże.

Podsumowując – nie uwolnimy się od „edu natury”, a pokusy będą nas nachodzić do ostatniego tchnienia. Możemy sobie z nimi poradzić jedynie przez samoopamiętanie i kontrolowanie siebie,

pewne zarządzanie sobą - nie jesteś bezmyślną istotą rzuconą na pożarcie szatanowi. Pamiętaj o tym zawsze. Wszystkie narzędzie do walki duchowej mamy pod ręką. Wystarczy z nich korzystać. Podjąć walkę z lenistwem i skupić się na szukaniu rozwiązań a nie problemów.

Patrycja Partyka

Ogłoszenia duszpasterskie

28 stycznia 2024 roku
IV Niedziela zwykła

1. W **poniedziałek** i **wtorek** od g. 15.30 będzie dodatkowy termin kolędy dla rodzin, które zostały pominięte lub nie mogły przyjąć kapłana. Prosimy, aby zgłaszać się w zakrystii.
2. W tym tygodniu przypada **pierwszy czwartek, piątek i sobota** miesiąca. Okazja do spowiedzi świętej będzie w **czwartek** i w **piątek** od g. 16.00 do g. 17.00. W **czwartek** o g. 16.30 nabożeństwo powołaniowe; w **piątek** o g. 16.00 zmiana tajemnic różańcowych i nabożeństwo do Serca Pana Jezusa; w **sobotę** o g. 16.15 nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi. Odwiedziny chorych w **sobotę** od g. 9.00
3. W **piątek** 2 lutego przypada Święto Ofiarowania Pańskiego, popularnie zwane Świętem Matki Bożej Gromniczej. Msze św. będą sprawowane o g. 7.00, 9.00 i 17.00, w ich czasie odbędzie się błogosławieństwo gromnic. Jest to również Światowy Dzień Życia Konsekwentnego. Siostrzym Zakonnym posługującym w naszej parafii życzymy wielu Bożych łask, zawierając opiece Świętych Patronów. Taca z tego jest przeznaczona na potrzeby zakonów klauzurowych w diecezji.
4. Również w **piątek** 2 lutego po wieczornej Eucharystii zapraszamy Radę Parafialną i wszystkich chętnych do pomocy przy rozbieraniu dekoracji bożonarodzeniowych w naszej świątyni.
5. Zachęcamy do lektury katolickiej prasy.
6. Solenizantom oraz jubilatom tygodnia, parafianom i gościom życzymy wielu Bożych łask.

Intencje Mszalne 29 stycznia - 4 lutego 2024 r.

PONIEDZIAŁEK 29.01.2024

godz. 07:00 – + Helena GOŚCIEWSKA (greg. 29)

godz. 17:00 – ++ brat Stefan i bratowa Henryka (f)

WTOREK 30.01.2024 ŚWIĘTO ROCZNICY POŚWIĘCENIA KO- SCIOŁA KATEDRALNEGO W ŚWIDNICY

godz. 07:00 – + Helena GOŚCIEWSKA (greg. 30 – ostatnia)

godz. 17:00 – ++ Kazimierz BREGIN i Jadwiga GOŁOGORSKA, ++
rodzice

ŚRODA 31.01.2024 WSPOMNIENIE ŚW. JANA BOSKO

godz. 07:00 – + Antoni GUMAN (greg. 1)

godz. 17:00 – MSZA ZBIOROWA

+ Stefan SADOWSKI (od uczestników pogrzebu)

+ Helena JUREK (od uczestników pogrzebu)

CZWARTEK 01.02.2024

godz. 07:00 – + Antoni GUMAN (greg. 2)

godz. 17:00 – Dziękczynna za Eucharystię i Kapłaństwo, za kapłanów
z naszej parafii i Służbę Liturgiczną oraz w intencji po-
wolań

PIĄTEK 02.02.2024 ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO

godz. 07:00 – + Antoni GUMAN (greg. 3)

godz. 09:00 – + Krzysztof WYBRANIEC (od uczestników pogrzebu)

godz. 17:00 – Wynagradzająca NSPJ za grzechy i zniewagi poczynione
przez ludzi

SOBOTA 03.02.2024

godz. 07:00 – + Antoni GUMEN (greg. 4)

godz. 17:00 – Wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi

V NIEDZIELA ZWYKŁA – 04.02.2024

godz. 08:30 – + Antoni GUMAN (greg. 5)

godz. 10:00 – ++ z rodzin KOWALSKICH i ZIOBRONIÓW

godz. 11:30 – + Maria SOZAŃSKA, ++ z rodziny

godz. 17:00 – O zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Naj-
świętszej i wszelkie łaski dla Ewy z okazji urodzin

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP

ul. Kamienna 8, 57-320 Polanica-Zdrój

tel.748681385, www.parafiapolanica.pl